

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget knytter sig nøje til det samtidigt fremsatte forslag til varemærkelov og tager som dette sigte på at gennemføre 1. EF-direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på vare- og fællesmærkeområdet.

Et fællesmærke kan være et kollektiv- eller garantimærke. Ved kollektivmærker forstås særlige kendetegn, der indehaves af foreninger af erhvervsdrivende til brug for deres medlemmer for varer eller tjenesteydelser, som medlemmerne tilbyder i deres virksomhed. Ved garantimærker forstås særlige kendetegn, der indehaves af offentlige myndigheder eller organisationer m.v., som fører kontrol med eller fastsætter normer for varer eller tjenesteydelser, og som benyttes for de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for kontrol eller for hvilke, der er fastsat normer.

I direktivets tekst bruges betegnelserne fællesmærker eller garantimærker, hvor der i den gældende danske lov alene bruges betegnelsen fællesmærker. I lovforslaget er brugt betegnelserne kollektivmærker og garantimærker. Denne opdeling af fællesmærkerne findes reelt også i den gældende lovs § 1.

Direktivet giver mulighed for at tillade registrering af fællesmærker, der i omsætningen anvendes til at angive varers og tjenesteydelsers geografiske oprindelse med visse forbehold for omfanget af den beskyttelse, der opnås ved en sådan registrering. Denne mulighed er udnyttet i lovforslaget, idet den kan være af stor interesse for en veludviklet levnedsmiddelinindustri. Denne bestemmelse er den væsentligste ændring i forhold til den gældende fællesmærkelov.

Det har i fællesmærkeloven været nødvendigt at uddybe, hvad der i relation til brugspligten betragtes som brug, når der er tale om et fællesmærke.

På grund af forslagens nøje tilknytning til forslag til varemærkelov henvises der iøvrigt til de almindelige bemærkninger til dette lovforslag.

Forslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller ressourcemæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det er fundet hensigtsmæssigt at bibeholde betegnelsen fællesmærker, men at tydeliggøre at denne betegnelse dækker over to former for mærker: kollektivmærker og garantimærker.

Definitionen på et kollektivmærke er derefter givet i stk. 2 og på et garantimærke i stk. 3.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2. Der er alene foretaget en mindre, redaktionel ændring.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder en undtagelse fra varemærkelovens bestemmelse i forslagens § 13, stk. 2, nr. 1, således at fællesmærker, der angiver varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan registreres.

Baggrunden for indsættelsen af denne bestemmelse i forslaget er en interesse i at kunne beskytte geografiske oprindelsesangivelser, bl.a. med henblik på navngivning af forædlede landbrugsprodukter. Bestemmelsen er i overensstemmelse med direktivets artikel 15, stk. 2.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder den gældende lovs §§ 3 og 7. Bestemmelsen om, at fællesmærkeregistret er en særlig afdeling af varemærkeregistret er udeladt. § 4 indeholder hjemmel for industriministeren til at fastsætte bestemmelser om behandling af ansøgninger.

Til § 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2, 2. pkt. Det er fundet unødvendigt at gentage § 3, stk. 2, 1. pkt. Der er endvidere sket en mindre, redaktionel ændring.